

Pöytä, Finland, 28-6-33

Rakko Anna,

Tuhannet kiitokset kirjeestä, jota jo olin ehtinyt odottaa ja ihkiä. Se oli niin lohduttava ja mieltä rauhoittava. Kyllä jo huhtikuun aikana aloin tuntea sellaisia iloista odotusta, joka kertoo minulle Annan hyväksyvistä ja lempeistä ajatuksista. Mutta ihminen kaipaa aina fyysillisistä todistuksista aavistustensa oikeudesta.

Ja kiitokset myös tämpöistä sulle kirjeestä, jonka sain huhtikuun 19 p:nä, joka sisälsi 5 dollaria. Josta unohtin mainita, kun kirvusta kirjoitin! Onhan sellaisia tulleita perille, vaikka rek-kirjeet ovat turvallisempia, jos raha lähtee. Usein Amerikasta tullaessa Ruusun-Ristin lähettävät dollarinsa tavallisessa kirjeessä eikä juuri tapahdu, että kirje hukkuu, - vaikkakin sitä ei aina voi tietää.

Niin, se minun raha-asi. Kyllä oli suunnattu asia, etten maksanut velkojani heti pois, sillä nythän niitä varoja ei ole enää kuin pari-kymmentä tuhatta. Onhan minulle vielä myös matkarakojen R.R:stä saatuja - kirje-aika ei maksanut kuin Smk. 5,000: - matkoineen päivineen, - mutta niitäkin täytyy säästää, jos joku Gallsprach-lai mun matka vielä tulee eteen. Ainoa on, että jos täällä kotona olen ja hoitan nauttien tullen

niin terveksi, ettei tarvitse minnekään lähten, niin säästyä n-
tän rahoja jonkun verran. ja sitten Amerikan matka yhä
voin pyörä mielessäni. En enää muista, kuka pami mieleeni,
että U.S.A:ssa voisi ansaita kulta: ei semmoinen ajatus
koskaan ole ollut minun ajatuksieni. En ole koskaan ajatellut
ansaita tai voittoja tehdessäni teosofista työtäni. Olikun matk.
nuoren maailma edessäni ja kaikki ansio mahdollisuudet, mutta
luovuin kaikesta enkä pyytänyt jumalalta muuta kuin tilai-
sutta ja kykyä tehdä teosofista työtä. jos nyt vanhana
tarvitsen enemmän varoja, tulevat nämä aina itsestään
minun pyytämättäni.

Siten ajattelen nyt myös Amerikan matkasta:
se on ehkä enni sijassa minulle opintomatka (ja se olisi
kin ihana, sillä semmoista tarvitsisin) ja ehkä siinä ohella
saan tehdä sen verran työtä, ettei matkasta tule suuraa
tappiota väkivallasta. Kuten enemmän ajattelen sitä mat-
kaa, sen kiihtoisaammaksi se mielessäni muodostuu. ja
kuitenkin olen aina pelannut matkoja ja niistä asetta-
nut! Mutta muista vain tuntuu, että Amerikassa voi-
sin yhtä ja toista oppia. Tämäkin sitten taas olisi hyö-
dyksi työlleni ja kantaisi aikanaan hedelmän.

Lähetin nyt taas lopuksi Teille, onkas, kultti-
nen Anna, sydämellisin omat tervehdykseen ja odotan
että taas kirjoitatte!

Teidän

P. E.